

λυπείτο τὸ
 τηρας τοῦ
 λυγρὰν -
 ἄλλου - ὡς
 φισβητήσῃ
 παρατηρεῖ
 ποῦ ἐγγρά-
 νικότερο
 ἐποχῆς μ-
 ῆς τῆς ψ-
 παραψυχ-
 λοιπὸν πο-
 δέες τοῦ
 τοῦ ὁ Μ-
 — Πα-
 λμος τ
 Σκάυγα
 γάλη
 μέ τὸ
 ταδιωκ-
 ψει τὰ
 θμῶ, μ-
 ρίαν -
 βλέπον-
 μεγάλ-
 φους
 σκάει
 καὶ
 μείνε-
 Κ-
 μα-
 ἓνα
 σία,
 τοῦ
 ωμι-
 θετι-
 ου-
 μοιο-
 χα-
 ληψη
 , ἐκ-
 ἄσιες
 χάρη-
 σου. Ἡ
 ὁ τὴν
 οτική.
 ρραση
 ἄββ-
 Μωϋ-
 αὶ ποι-
 ε στό
 ας τὸ
 ἔξαιρε-
 ὑ τοῖς
 αλίζον-
 μνηεῖο
 στάσεις
 ρουσία
 τοῦ Λά-
 διατερεῖ
 ὁ Νίκου
 ρουσία
 Κύρηκα
 μφίθεου
 ὑπηρέτη
 δαίος, ὁ
 ογράφη-
 Φ ληπι-
 ἔσχώρσε
 θίαςος
 τῆς σκη-
 του. Πα-
 καὶ θεα-
 ΥΛΟΥ

ΗΡΩ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ